

de dependent en una gasolinera que hi havia a la plaça de Palafrugell el propietari de la qual es deia Llambí.

El febrer de l'any 1972, vista la necessitat de millorar i modernitzar l'infraestructura, per poder donar millor servei al turisme, es va constituir el Consorci, entitat formada per la Diputació de Girona i tots els municipis de la Costa Brava. És l'encarregat de construir les depuradores i els emissaris submarins per evacuar i depurar les aigües residuals dels pobles.

Quan l'empresa Sarfa va comprar els autobusos de can Mariano, va continuar fent la línia de Palafrugell-Begur un xofer d'un antic autobús marca Hispano Suïssa, que es deia Paretés. Era un home ja una mica gran i procedia, com tots els primers xofers, d'aquells temps, de fer de tarter. Era un bon home, però quan s'enfadava cridava molt, acostumat a tractar amb animals de tir. Baixant cap a Regencós, posava dues roques al fre de mà, xiulant i cantant, amb tota la seva parsimònia, i arribava a Palafrugell al cap de mitja hora o tres quarts. Si havia de pujar moltes vegades l'equipatge a dalt l'autobús, deixava anar algun recargolat rene. Un bon dia, portava com a passatgers, un matrimoni d'aquells tan pesats que en tot el camí no pararen de fer-li preguntes: si Begur era bonic, si hi havia hostals o fondes, si era molt car, si feia molta calor i tot

allò que sol preguntar aquell turisme que en diuen d'espardenya. En Paretés, de tant sentir-los, s'empenyà i quan arribà en front del cementiri, on en aquella època es

pujava per una escala des de la carretera, parà l'autobus i els digué: "Senyors, ja hem arribat, aquí trobarem el millor hotel de la Costa Brava, bonic, barato i molt tranquil".

L'estiu passat vaig tenir l'oportunitat, per primera vegada, de fer una xerrada amb un senyor, pare polític d'una meva cosina, que amb sorpresa em va dir que també era fill de Begur. Es tracta d'en Joaquim Ramírez de Cartagena i Vila. El seu pare, Francesc, durant els anys d'or

de la fàbrica Forgas, era l'encarregat de tota la maquinària surera d'aquella factoria. En Joaquim va néixer el 17 de setembre de 1909, al carrer Nueva de Arriba, núm. 3, avui Metge Pi. Uns dos anys abans de la crema de la fàbrica, tota la família va traslladar-se a viure a Celrà, on el pare treballà d'encarregat de la fàbrica de can Pagans. Durant molts anys, també va ser el batlle d'aquesta població. Tot aquest relat no tindria cap sentit si no fos per què als anys 34 o 35 el nen Joaquim el cridaren a la mili destinant-lo a Sevilla al cos d'Aviació. Allà el va sorprendre la revolució del 1936, lluitant com a aviador al bàndol que en deien "nacional" a les ordres del general Queipo de Llano. Un altre germà, més petit, s'incorporà també forçós i d'aviador al costat dels republicans pilotant un bombarder que s'enfrontà al creuer Canarias, quan aquest bombardejava Palamós i Sant Feliu de Guíxols.

Aquest és el fet de dos germans que, com molts d'altres familiars i amics, lluitaren en fronts diferents per culpa d'aquella terrible i maleïda guerra civil on perderen la vida un milió de persones. Que mai més no vingui.

Que passeu unes bones festes nadalengues i un venturós any 1996.

MARIÀ FRIGOLA

Agraïment

La comissió organitzadora de l'homenatge a l'amic Josep Carreras i Riera, amb motiu del seu 75è aniversari, vol fer públic el seu agraïment a tot el poble de Begur, tant residents com estiuejants, per la magnífica col·laboració en els diferents actes de l'homenatge.

També, i de forma especial, a les entitats, tant de l'Administració, com privades, que amb el seu suport ho han fet possible.

Igualment per l'acolliment que ha tingut l'edició del llibre *Es Pedrís Llarg de Begur*, recull dels escrits d'en Josep Carreras, que s'ha esgotat i ens ha permès fer-ne una segona edició.

Finalment ens cal dir, que la gestió econòmica de l'homenatge ha produït un superàvit d'unes 90.000 pessetes, que la Comissió ha decidit lliurar a la Comissió per l'Homenatge a la Velleja de Begur

per als seus fins.

Una vegada més, moltes gràcies a tots!

P.S.

Preparada ja aquesta nota, ens sobta la mort del bon amic Pere Pi i Ferrer, membre de la Comissió.

Vagi per ell el nostre record i el nostre agraïment. Que reposi en pau.

La Comissió Organitzadora